

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10605

гр. София, 26.03.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,**  
в закрито заседание на 26.03.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Боряна Бороджиева**

като разгледа дело номер **11569** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят чрез адвокат Р. е поискал да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по отношение на тълкуването на понятието „възможно най-кратък срок“, което е според ЗУБ и според Директива 2013/33 ЕС, без да посочва конкретни норми. Настоящият състав на АССГ счита, че не следва да уважава искането по следните съображения:

В случая освен, че преюдициалното запитване не е конкретизирано откъм конкретни правни норми, които се иска да се тълкуват, прегледът на общностните норми относно задържането на кандидат за закрила - чл.8 и чл. 9 от Директива 2013/33 ЕС, транспонирани в разпоредбите на чл.45а-45е от ЗУБ, са сравнително ясни и позволяват да се изведе допустимата продължителност на срока за задържане, въз основа на уреденото в тях. Също така тълкуване на тези норми е направено и в няколко решения на СЕС - С-387/2024 , С-704/20, С-39/21, съединени дела С-924/19 PPU и С-925/19 PPU, като в последното отчасти е даден отговор „...Член 9 от тази директива (Директива 2013/33) обаче трябва да се тълкува в смисъл, че не задължава държавите членки да определят максимална продължителност на задържането, стига тяхното национално право да гарантира, че задържането продължава само докато е приложимо основанието за това и административните процедури, свързани с това основание, се изпълняват надлежно.“ Тъй като тези процедури – по разглеждане на молбите за закрила и други, свързани с тях административни процедури, се уреждат по различен начин в националните законодателства и в отделните случаи може да има особености, не е фиксиран максимален срок за задържане и съответно колко точно продължава възможно най-краткия срок. Въз основа на Директивата, уредбата в националното право и особеностите на случая съдът следва да прецени дали срокът на задържането е „възможно най-кратък“.

Предвид горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на жалбоподателя чрез адвокат Р. на основание чл.267 от ДФЕС, чл.628 и сл. ГПК вр. с чл.144 АПК да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по отношение на тълкуването на понятието „възможно най-кратък срок“, което е според ЗУБ и според Директива 2013/33 ЕС.

Определението е окончателно.

СЪДИЯ: